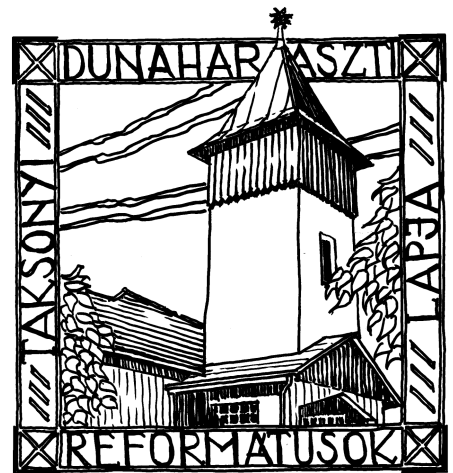

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

„Ha meghal a férfiú, életre tud-e kelni?” Jób könyve 14.14

Gyermekkorom egyik megragadó filmje volt a Franco Zeffirelli által rendezett „Napfivér, Holdnővér” című alkotás, amely Assisi Ferenc életét mutatta be. A mai gyerekek biztos unják már, mert nem folyik benne vér, nincsenek benne felfokozva pattanásig az idegek és nem kell feszült izgalomban az embernek a körmét harapdálnia. Ellenben benne van ebben a filmben a katarzis, a Krisztus jelenlétében való átfarmálódás, az egyszerűség, a tisztaság. S mindezekhez társul még több gyönyörű szép ének is. Ez a film annak idején tizenéves fejjel is elgondolkodtatott és kimondatta velem: igenis szép és gyönyörűsége lehet az élet így szegényen is, ha benne van Krisztus, ha benne van a tisztaság, az őszinte öröm, derű és az Istentől kapott szentséges békesség.

Assisi Ferenc felismerte, hogy tulajdonképpen az egész teremtett világ a pusztaság létezésével is Isten dicsőségéről prédikál! Egyik gyönyörű szép éneke így fogalmazza ezt meg:

*„Róla beszél fű, virág, / Verebek és pacsirták, / rügysző és lombos fák, / simogató szél.
Énekel a tarka rét, / patak, folyó, vízesés, / napsütéses kéklő ég, / Ő a Békesség.
Érzem én is jószágát, szeretete illatát! / Béke legyen mindenkivel, Nála öröm vár!”*

S valóban így van, tényleg Istenről és Jézus Krisztusról tesz bizonyosságot az egész teremtett világ! Csak emlékezzünk vissza: az Úr Jézus születését a sötétlő égen egy mindeneknél fényesebb csillag jelezte és szavak nélkül is így kiáltott: **„Emberek! Ébredjétek, mert megszületett a világ Világossága, Istennek Fia!”**

Jézus Krisztus feltámadásáról pedig mostanság a madarak kezdenek először csiripelni a tél végén. Aztán az erősödő pacsirtaszó mellé áll oda legelőször is a hóvirág, ami hóval fedett talajból bújjik elő és jelzi a természet télből – halálból – való újjáébredését. Aztán egyre nagyobb erővel mutatkozik meg a feltámadó élet a fák és bokrok rügyszőin, s a nyiladozni kezdő virágokon. A természet a télből a tavaszba érkezve csak arról beszél: van feltámadás! Sőt azt mondja: dicsőség Istennek azért, mert Jézus Krisztus feltámadt!

Sajnos mi emberek sokszor annyira tele vagyunk önmagunkkal, hogy még kint a szabadban sem hallunk semmi mást, csak az emberi zajokat, zörejeket. Kedves Olvasóm! Itt a tavasz: menj csak ki egy kicsit a természetbe és halld meg a madarak csicsergését, lásd meg a fákon a rügyszőket, a kibúvó virágokat és értsd meg mindezek beszédét: igenis létezik, hogy a halálból, a porból valami új támadhasson! Indítsd a természet Istentől szóló beszédét, arra, hogy Isten beszédét: a Szentírást kinyisd, és a jó hírt Jézus Krisztus feltámadásáról komolyan vedd!

„Ha meghal a férfiú, életre tud-e kelni? Akkor egész küzdelmes életemen át is tudnék várni, míg csak be nem következik a fordulat.” – olvassuk Jób könyvében. Mi keresztények már Jézus Krisztus feltámadása után tudjuk, hogy „ha meghal a férfiú, életre tud még kelni”! És ezért, megéri nekünk egy egész földi életen keresztül a Feltámadás örömhírének fényében élni. Megéri lemondani bizonyos dolgokról, megéri elhordozni, hogy egyesek bolondnak nézzenek. Megéri, sőt mindennél nagyobb kiváltság Jézus Krisztust követni egy életlőtlen keresztül, mert Ő az életnek Ura, aki már most is betölti az Ő gazdagságával a földi életünket, s Aki majd az életünk össze után a télből újra tavaszt, vagyis feltámadást és örök életet parancsol.

Ezekkel a gondolatokkal köszöntöm lapunk minden kedves Olvasóját és hívlak Benneteket: Gyertek, ünnepeljétek együtt a Feltámadott Urat, Jézus Krisztust és ünnepeljétek együtt Istennek számunkra elkészített csodás ajándékát: a feltámadást!

Faragó Csaba lelkipásztor

Füle Lajos: Feltámadott

Húsvéti reggel
tavaszi kedvvel
zeng a berekben:
Feltámadott!

Egei kéklík,
szelei végig-
zúgják az erdőn:
Feltámadott!

Dongói dongják,
méhei zsongják
kórusban mondják:
Feltámadott!

Lepkái írják,
bimbói nyílják,
fűből virítják:
Feltámadott!

Égi madárkák
dalolva szántják
az új barázdát:
Feltámadott!

Tavasz van, íme,
hatalmas Ige
zuhog a szívre:
Feltámadott!

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk kedves olvasóinknak!

Jézus feltámadása

Feltámadott az Úr! – ez az első keresztyén gyülekezet húsvéti üzenete. A feltámadás szó egyszerű, természetes köznapi fogalom: felébred valaki, éjszakai pihenőhelyéről felemelkedik. A holtak is így jönnek elő az ítélet napján sírkamráikból (Dániel 12,2).

A húsvéti üzenet két tényre épül: az üres sír tényére és a Feltámadott megjelenéseire. Milyen értelemben?

A názáreti Jézust keresitek, aki megfeszítettet? Föltámadott, nincsen itt; imé a hely, ahová őt helyezték... És mikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét.” (Mk. 16,6; Lk. 24,3). Az üres sírról, mint tényről beszél mind a négy evangélista, Péter, Pál, és Jakab pedig tudomásul veszi.

De ezt a tényét Jézus zsidó ellenfelei sem vonták kétségbe soha. Jézus bírónak mi sem lett volna könnyebb, mint Jézus sírját egy hivatalos bizottsággal megvizsgáltatni és az eredményt közhírré tenni. Teológiai tekintélyüknek mi sem lett volna szükségesebb, mint egy hivatalos hirdetmény; Jézus teste – úgy, mint eddig – a sírban fekszik.

Ez a húsvéti üzenetet csírájában ölte volna meg, sőt véget vetett volna a keresztyén gyülekezetnek is. Az üres sír tehát barát és ellenfél által egyaránt elismert történelmi tény. Ez nem a hit dolga. A hit és a hitetlenség kérdése csak ott jön elő: hogyan értjük az üres sír tényét?

A szent asszonyok nem lelkesedtek az üres sír láttán, hanem megdöbbenek. Ezt nyíltan bevallják az evangéliumok. Péter tanácstalan volt, Jézus bírái pedig elhíresztelték, hogy ellopták a testet a tanítványok. Tehát, amint az utóbbi esetből látszik, valaki tudhat az üres sírról és mégis távol lehet a húsvéti hittől.

A húsvéti hit akkor állt elő, amikor az üres sír autentikus értelmezése a Jézus-megjelenésekkel bekövetkezett. Az Úr Jézus maga látható, hallható, megtapasztalható módon, elevenen megjelent először Simonnak, majd Jakabnak. Az üres sír tényét Krisztus megjelenéseiből értette meg a keresztyén gyülekezet. Ebből merítette a bátorságot, hogy a főtanács híresztelésével szembeszálljon és bizonyosságot tegyen a feltámadott Úrról.

Váczi Gábor

Temették ólom-csüggedésbe,
hitetlenség gyolcsába rakva
a félelem sivatagába.

Harmadnapon feltámadott!

Temették tornyos templomokba,
szertartások gyolcsai közé,
imákból készült szemfedője.

Harmadnapon feltámadott!

Temették ideológiákba,
tagadás útszéli árkába,
tudomány sziklája alá.

Harmadnapon feltámadott!

Temették gyilkos hitvitákba,
szent háborúk szennyes vizébe,
sötét élet-cáfolatokba.

Harmadnapon feltámadott!

Temetgetik ma is... Hiába.
Nem rejti el se föld, se ég már,
szív bűne, vagy ész érve, semmi,
mert Ő MAGA AZ ÉLET!

(Füle Lajos: Az eltemethetetlen)

Amint testvéreink bizonyára értesültek már róla, 2010-ben gyülekezetünk presbitériuma egy alapítvány létrehozásáról határozott, mely 2010. júliusában megkezdte működését, „Építő Kövek” néven. Azóta több alkalommal is hírt adtunk az alapítvány működéséről. Az alapítvány főbb célkitűzései változatlanok:

- a Dunaharaszti és vonzáskörzetében élő református lakosság hitéleti és bibliai ismereteinek gyarapítása,
- a gyermekek és ifjak valláserkölcsi nevelésének elősegítése,
- templomi foglalkozások, gyermek és ifjúsági bibliai- és hittanórák, táborok szervezése,
- családok keresztyén nevelése,
- az igehirdetés és a gyülekezeti élet tárgyi feltételeinek biztosítása,
- a szociálisan rászorulóknak segítése, különös tekintettel a gyermeket nevelő családokra és időskorú embertársainkra
- az egyházközség testvérgyülekezeteivel való kapcsolattartás elősegítése.

Éz év elején új összetételű kuratórium kezdte meg szolgálatát, öt testvérünk együttműködésével. Elnöki tisztelet Virág Anikó testvérünk vállalt, kuratóriumi tagok: Nagy András Béla, Peidl Péter, dr. Palicska-Simon Krisztina, Váczi Gábor.

Már most örömmel jelezzük, hogy az alapítványnak 2013-tól lehetősége nyílik szja 1%-os felajánlás fogadására.

Kuratórium

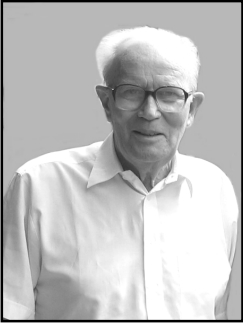
Református Énekek XI.

2012. június 30. (szombat), 19:30.

Művészetek Palotája, Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem

Jegyárak: 1990, 2750, 2990, 3990 Ft

Jelentkezni lehet Váczi Gábornál április 20-ig.

„Áldunk Téged azért az életért,
melyet jókedvedben teremtettél,
gazdag kézzel nekünk ajándékoztál,
s mikor eleve elrendelt ideje eljött,
Magadhoz visszahívtál.”
(Ravasz László)

**Búcsúzunk Faragó Tibor
Nagytiszteletű Úrtól
(1930-2012)**

„Ajándék minden, amit Isten ad”

„... az Úristen, az én Istenem veled leszen, téged el nem hagy, tőled el sem távozik,
míglen elvégzed az Úr háza szolgálatának minden művét.” (I. Krónika 28.20.)

Faragó Tibor lelképásztor 1980-tól 2001-ig vezette gyülekezetünket. Huszonegy éves szolgálatának eseményeiből, történéseiből szeretnénk néhányat kiemelni. Ebben az időszakban indult újra a gyerekek részére a vasárnapi iskola, a fiataloknak a hitoktatás, 1991-től heti rendszerességű ifjúsági alkalmak kezdődtek. 1981-től a város lelkészei ökumenikus imaheteket tartottak. A gyülekezet egyre növekvő létszámmal buszkirándulásokon vett részt. Faragó Tibor tiszteletes úr nevéhez kapcsolható a templom és parókia tetőszerkezetének felújítása, a harangtorony felépítése 1983-ban, és felszentelése 1991-ben. Szeretettel emlékezve „Tibor bácsira”, közöljük tavalyi, berekfürdői gyülekezeti táborunkban rögzített bizonyágtételének szerkesztett változatát. A Tőle megszokott közvetlenséggel, mondandóját humorral fűszerezve beszélt a jelenlévőknek ifjúságáról, az őt befogadó Krisztusról, az élete során tapasztalt nehézségekről, tanulmányairól, Isten hűségéről, és az öregség gondjairól. Hálaival és köszönettel gondolunk két évtizedes, áldásokban gazdag, eredményes szolgálatára, derűs, bizakodó lényét megőrizzük szíveinkben.

Református emberként hiszek a predestinációban, abban, hogy örök idők előtt Krisztus döntött mellettem, és nem velem kezdődött, hogy én Krisztusé lehetek. Ő választott ki az örök üdvösségre. Ő döntött, és ezt a döntést kell felismernie az embernek.

Mindez, úgy kezdődött az én életemben is, hogy megértettem, szükségem van Istenre. 1948. júniust írunk, amikor érettségire készültem. Volt otthon egy Bibliánk, és gondoltam, hogy most felütöm, mert mégis jó lenne a Bibliából valami vigasztaló, erősítő üzenetet kapni, hogy „ne félj” vagy valami hasonlót. Felnyitottam a Bibliát a I. Krónika 28. részének 20. versénél, és ezt olvastam: „Légy bátor és erős, ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr a te Istened mindenben.” Ennyi nekem elég is volt az érettségire. Aztán később, mikor a Teológiára kerültem elolvastam a folytatást is... „míglen elvégzed az Úr szolgálatának minden művét.”

Az életemnek elég nehéz időszaka következett az érettségi után. Ebben az időben Harasztin az Úristen kegyelme megbuzdította az ifjúságot. Sokan hitre jutottak. A társaim engem állandóan ösztökéltek, biztattak. „Gyere közénk, csapj fel Krisztus katonájának”, ilyesmit mondtak. Elvittek egy szeretetvendégségre. Szikszai Béni bácsi beszélt, elmondta megtérésének történetét. Az ő életében úgy kezdődött ez a döntés, hogy valahol egy szolgálatot hallgatott, és imádságban átadta az ő szívét az Úr Jézus Krisztusnak. Másnap, vasárnap reggel, azt gondoltam, hogy ha Szikszai bácsinak sikerült, talán nekem is fog. Kértem az Úr Jézust, hogy fogadjon el engem, és így kezdődött. 1949. augusztusában volt egy ifjúsági konferencia Alcsúton. Körülbelül háromezren voltunk, szalmán aludtunk, csajkából ettünk, mégis sok megtérés volt.

Az Isten tényleg segített ifjú életemnek az útján. A Bibliát nagyon komolyan olvastuk, és azt tanították nekünk, hogy kereszténység, hívő élet, nincs Biblia nélkül, és imádság nélkül: „Mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az ő útját, ha nem a Te beszédednek a megtartása által.

Kezdődött a nagy küzdelem, hogy tisztán megőrizzük az életünket, az ifjúságunkat, az Úr Jézussal. Bizony

ezért meg kellett küzdeni. De érdemes volt, mert az Isten megígéri, hogy aki ezt komolyan veszi, imádkozik, küszködik, megsegíti. A teológián sokaknak volt már menyasszonya, énnekem még nem. Jártunk Farkas József házasságról szóló sorozatára, ő azt mondta, hogy sokszor ott van melletted az, akit az Isten neked rendelt. Nem nekem kell iszonyatos erővel megkeresni, hanem ki kell várni az Isten döntését. „Jó az Isten, jót ad”, és valóban jót adott, mert 54 éve annak, hogy megesküdtünk a feleségemmel, július 7-én este 6 órakor, a dunaharaszti templomban. 1956 karácsony este volt az eljegyzésünk, és ez volt az ígény: „Aki az ő tulajdon fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozza vele együtt mindent minékünk.” (Róma 8.32.) Ezt meg is tapasztaltuk, hogy ajándék minden, amit Isten ad. Nem szűkkeblű az Isten, hogy valami rettenetes nyomorúságban tartson minket! Igaz, hogy van önmegtágadás, sok minden rosszra nemet kell mondani, de sok jót megad az Isten. Adott aztán hat gyereket, akiket el is vállaltunk az Isten kegyelméből, és ezt se bántuk meg! Isten, ajándékozó Isten. Nem nélküle kell társat keresni idő előtt, hanem ki kell várni. Tönkre is megy sokaknak az élete, mert előre leszakítják a gyümölcsöt, és nem tudják megvárni, míg az megéri.

Az öregségről is hadd beszéljek, mert ez se éppen olyan könnyű! Nemrég múltam 18 éves, azaz megfordítva a számokat... 81 éves. Nem könnyű az öregség. Jön a sokféle erőtlenség, gyöngeség, bajok, de az ember tanulgatja, hogy az Isten előre elkészít minket. Az öregség nem csak valami rettenetes, iszonyatos dolog. Az Isten azt mondja, hogy lassan-lassan a csónak indul a másik partra, és bizony erre készülni kell. Befejezem azzal, hogy érettségi után, 1948-ban a szomszéd néni megajándékozott egy imádságos könyvvel. Ravasz László *Hazafelé* című kötetével, az idősebb korosztályból bizonyára sokaknak megvan. Ebből szoktam olvasni egy-egy imádságot „hazafelé”.

II. Timóteus 2.13. versében ez található „Ha hitetlenkedünk is, Ő hű marad, ő magát meg nem tagadhatja.” Ő hű marad, és amit megígért, azt mindig meg is adja.

(A szöveget átdolgozta Csáky Gyöngyi)

„Mission is Possible” – a Küldetés teljesíthető!

Sokan kérdezik mostanában tőlem, hogy mit jelent az, hogy a **taksonyi református gyülekezet Missziói Egyházközség lett?** Amikor választ kell adnom, akkor általában nincs idő leülni, és elmondani, hogy mennyi minden van ebben a névben, ezért sokszor a rövid válaszra hagyatkozom, ami annyi, hogy a gyülekezetünknek küldetése van abban a községben és

közösségben, ahol létezik, ahol végzi szolgálatát.

Azonban ezt a kérdést mégsem lehet ennyivel elintézni, hiszen ennél sokkal átfogóbb a kép, mert a fent említett válaszból még sok-sok kérdés születhet: ki küldött, kiket küldött, kikhez küldött, és így tovább. Mégis most, amikor arról írok, hogy mit jelent a taksonyi református gyülekezet életében a missziói létforma, engedtessek meg, hogy a gyülekezetünkről beszéljek.

A 2012-es év a gyülekezet számára vízválasztó évvé vált, hiszen az egyházi felsőbbség hivatalosan is nyilatkozott arról, hogy január elsejétől a taksonyi gyülekezet immáron a Magyar Református Egyház önálló jogi szervezeteként, de mégis missziói gyülekezetként működik. A missziói jelzést gyülekezetünk és a velünk egy cipőben járó gyülekezetek azért kapják, mert még nem érték el azt a létszámot, amelytől anyagyülekezetként tudnának működni, és önálló lelkesítő állást fenntartani.

Számunkra azonban ez a szó, hogy missziói, sokkal többet jelent. Hiszen a misszió egy küldetés. *A politikai és katonai szóhasználatban azt jelenti, hogy egy vagy több személy, egy vagy több valakihez hiteles megbízatással elindul, üzenetet ad át, vagy feladatot hajt végre.* Tulajdonképpen mi is ezt tesszük. Van egy küldetésünk, amit nem mástól kaptunk, mint az Úr Jézustól, aki mielőtt felment a Mennybe azt mondta a tanítványainak: **„Menjetek el, és tegyetek tanítvánnyá minden népet...” (Máté 28, 19)** A gyülekezetünk küldetése ez! Nem kell ehhez messze mennünk, hiszen olyan sok ember él környezetünkben, akik céltalanul keresik életük kérdéseire a válaszokat, de nem találják, és mi szeretnénk segítségükre lenni. És ebben a küldetésben maga Jézus áll mellettünk.

Missziói tudat nélkül egyházi életünk formális keretek halmazává válna, misszió nélkül bármit teszünk is, nem azt tesszük, amit Urunk ránk bízott. Ezért mi azon igyekszünk, hogy küldetésünket betöltsük elsősorban családjainkban, de községünkben is.

A 2012-es év második istentiszteletén ünnepélyes keretek között tettek esküt újonnan megválasztott, gyülekezeti életünkben önálló döntési joggal rendelkező presbitereink. (Bozsoki Artúr, Irzsik Miklós, Jóka József és Szöllösi József) Az ő munkájukat segítik Káli Sándor és Szathmári Éva pópresbiterek. Erre az indulásra egy nagyon fontos Igét kaptunk az Úr Istentől, amit így olvasunk Jeremiás könyvéből: **„Mert csak én tudom, hogy mi a tervem veletek – így szól az Úr – békeséget és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” (Jeremiás 29:11)** Ezzel a reménnyel és az Isten előtti felelősséggel indultunk el ebben az évben.

Voltak kétségeink, éreztük úgy néha, hogy ez a küldetés teljesíthetetlen, hiszen nem vagyunk sokan, nehéz anyagi helyzetben élnek gyülekezeti tagjaink is, hogyan tudunk bármit is tenni. Ezért amikor terveinket elkezdtek megbeszélni, akkor nagy kérdőjelek voltak bennünk a megvalósulással kapcsolatban. Az Isten azonban válaszolt a kérdéseinkre, és a válasz a tettekben érkezett. Ugyanis amikor ezeket a sorokat írom, akkor már **elkészült az Imaház kistermének felújítása**, ahol már az **első gyermek-istentiszteletünket** is megtartottuk, amit igyekszünk minden hónap harmadik vasárnapján megismételni. Örültünk annak, hogy elfogadták meghívásunkat azok a szülők is, akikkel csak ritkán, az óvodai vagy iskolai hitoktatás keretében találkozunk. **Sikerült beszerezni néhány hangtechnikai eszközt, hogy a gyülekezetünk ifjúsági zenekara is tudja folytatni a már tavalyi évben elkezdett szolgálatát**, amit szintén havi egy alkalommal tartunk. Rá kellett jönnünk, hogy az Úr sokkal jobban tudja, mire van szükségünk, és megadja azokat. Persze mindezek csak eszközök, de mégis nagy segítségünkre vannak, hogy küldetésünket betöltsük, és hálásak vagyunk mindazon személyeknek, akiket Isten arra indított, hogy akár anyagilag, akár munkájukkal hozzájáruljanak a fenti dolgok megvalósulásához.

Még egy nagy előrelépés van kibontakozóban gyülekezetünkben, ugyanis szeretnénk imaházunkat kibővíteni, hálát adva az Istennek azért, hogy vannak alkalmak, amikor az szűkössé válik. Ezzel kapcsolatosan is elkezdődtek a tervezések, a megbeszélések, és ez ugyan még a jövő, de gyülekezetünknek új lendüle-

tet ad, mert hisszük és tudjuk is, hogy Istennek van terve itt Taksonyban a reformátusokkal, és reménységünk van afelől, hogy Ő megmutatja majd azokat a lépéseket, amiket meg kell tennünk az előttünk álló úton.

Talán nem csak én, hanem a gyülekezetnek több szolgáló tagja is látja már, hogy **a mi missziói küldetésünk teljesíthető, azaz Mission is Possible, de csak akkor, ha mi magunk is elfogadjuk az útmutatást attól az Istentől, aki megszólít, és aki feladatot bíz ránk.** Azt gondolom azonban, küldetésünk teljesíthetőségének a titka nem bennünk, emberekben van, hanem a Küldőben, aki bennünket megbíz. Mert mi bármennyire is erőlködnénk, a saját erőnkől nem len-

nénk képesek az Isten országát építeni, hiszen azt a hatalmas Isten építi, aki bennünket is használni tud.

Beszámolómnak végén szeretném felhívni az érdeklődők figyelmét, hogy honlapunkon, a www.taksony.reformatus.hu – n olvashatnak rólunk, mindennapjainkról, és ezen a honlapon találják közelgő ünnepi alkalmaink időpontjait is, amire nagy szeretettel várunk mindenkit.

Soli Deo Gloria! – Egyedül Istené a dicsőség!

Stefán Attila lelkipásztor

Dunaharaszti Egyházközség 2011. évi gazdálkodásáról

Mint ismert, gyülekezetünk önállóan gazdálkodik. Hálával Istennek elmondhatjuk, az országot sújtó válság ellenére, pénzügyileg egyensúlyban vagyunk.

Bevételeink forrása egyháztagjaink adománya, amit „külső” pénzeszközök egészítenek ki.

Zárszámadásunk 2011-es évben még (utoljára) egyben tartalmazza a dunaharaszti és a taksonyi bevételeket és kiadásokat.

Legtöbb adomány az új templom-építési célunkra jött, 4.215.000 Ft. Ezzel Építési Alapunk vagyona 14.192.000 Ft-ra nőtt. Sajnos, ez még mindig nagyon kevés ahhoz, hogy letegyük az alapkövet.

A taksonyi testvérek, önállóságukat megalapozva, 2.816.000 Ft-ot gyűjtöttek a Taksonyi Lelkészi Hivatal kialakítására. Az ő megerősödésüket szolgálja továbbá, Egyházkerületünk 600.000 Ft-os támogatása is. Erre az idei évben is ígérletük van. A taksonyi misszió elindítása, a reformátusok felkeresése, gyülekezetbe hívása, a taksonyi lakosokat megszólító programok mind eredményesek voltak, nem csak lelki, hanem anyagi értelemben is. Pl. a templomi perselypénzük 50%-al megnőtt! Önállóságuk „igazi” próbája azonban most, januárban kezdődött...

Harasztin küszködünk a templomi zsúfoltsággal. Sokan, ettől félve, inkább otthon maradtak, vagy máshova kezdtek járni vasárnaponként. Másrészt, sajnos a korábban hűséges templomba járó és anyagi terheinket leginkább hordozó egyháztagjaink közül egyre többen kényszerülnek koruknál vagy egészségi állapotunknál fogva az otthon maradásra. Biztos ezekkel is összefügg, hogy nem tudott a templomba járók száma növekedni. Pénzügyileg vizsgálva: Tavaly megtört a perselyes adományok állandó emelkedése és az előző évi szinthez képest csökkent.

A zsúfoltságot enyhítendő, a beosztott és nyugdíjas segítség nélkül maradt lelkészünk- próba jelleggel – pünkösdig vállalta, hogy vasárnaponként két istentiszteletet tart. Élünk a lehetőséggel!

E helyen is köszönetemet fejezem ki mindazoknak, akik behozták/behozzák egyházfenntartói járulékukat a templomhoz és azoknak is, akik segítettek annak összegyűjtésében. Az év során folyamatosan érkezett a járulék! Ez eddig nem ment így, sokan csak karácsony közeledtével „gondoltak” az egyházra. A gyűjtés megszervezése Faragó Tibor bátyám érdeme volt. Áldassék emléke! Egyre többen átutalással fizetnek, örvendetes, hogy vannak, akik havi rendszerességgel. Ugyanakkor, több templomba járó testvérünk elfelejtett fizetni?! Pedig ez a teljes jogú egyháztagság egyik alapfeltétele!

Szeretnék még beszámolni az összegében jelentős helyi önkormányzati támogatásokról: Egy millió Ft-ot kaptunk a lelkészlakás felújításához és további háromszázötven ezer Ft-ot a nyári táborunk megtartásához. (A lakásfelújítás számlázott értéke 1,4 millió Ft, a táboré 2,8 millió Ft volt.)

2011-ben, építési céladományok nélkül, összességében 13,1 millió Ft folyt be, amit el is költöttünk. Hogy mire? Személyi kiadásokra, a gyülekezeti élet szükségleteire, ingatlan felújításokra, átalakításokra, az ingatlanok fenntartására, a lelkeszi hivatal ráfordításaira és nem utolsósorban mások támogatására. Itt a ceglédi egészségügyi gyermekotthonra és a lepramisszióra is gondolok.

Idén, a tavalyihoz hasonló bevétellel és kiadással számolunk. A presbitérium a minimális járulékmértéket kissé módosította. (Külön tájékoztatóban olvasható.) Takarékos gazdálkodással szeretnénk, ha minden szükségesre futná. Ehhez kérjük egyháztagjaink támogatását!

Tóth Károly gazdasági gondnok

Beszámoló a női csendes napról – 2012. március 10.

Ez nem paradoxon? – kérdezte ironikusan egyik férfi testvérünk, mikor a női csendes nap elnevezést meghallotta. Hiszen még két nőnek is lehetetlenség csendben eltölteni egy egész napot, nemhogy 60-nak! Márpedig csaknem ennyi lány és asszony gyűlt össze az idei női csendes napra.

Ennek a gyülekezeti alkalomnak éppen az volt a legfőbb célja, hogy tanuljunk meg együtt csendben, teljes szívvel Isten Igéjére figyelni, s megérteni a Biblia történeteiből, példázataiból, mi is velünk, nőkkel Isten terve, milyen feladatokat és szerepeket szán nekünk.

„Vajon milyen történetbe keveredtünk bele?” – tette fel előadónk, nagytiszteletű Fodorné Ablonczy Margit a kérdést, majd leszögezte: a Biblia történeteiben életünk szerepeire kapunk mintákat. E szerepeket a „nagy Rendező” határozza meg, s nekünk az Ő elvárásai szerint kell a ránk osztott szerepeket tökéletesen játszani.

Mik ezek a szerepek? – A feleség, az anya, a segítő és a közösségteremtő szerepei.

S közben persze ismernünk kell a férfi szerepeket is: a férj, az apa, a vezető, a gondoskodó, a döntéshozó és „a döntések hordozója”, tehát a felelősség viselője szerepeit. A két nem viszonyát pedig előadónk a király és tanácsadója viszonyához hasonlította: nekünk, nőknek ez utóbbit kell kiválóan játszani, tehát tudnunk kell megmaradni a tanácsadó szerepében, s nem túllépni hatáskörünket, „hordani a kalapot” férjeink helyett, mert annak beláthatatlan következményei lehetnek. Ha pedig a férfi rosszul dönt, nagy önfegyelemmel hagynunk kell, hogy ő maga mondja ki, hogy rosszul döntött, ne tőlünk hallja azt. Vegyünk példát a GPS-ről – írja szellemes humorával Bőjte Csaba testvér egyik írásában –, mely ha elvettük az irányt, csak annyit mond türelmesen: újratervelés.

Az anya szerepével kapcsolatban különösen azt hangsúlyozta előadónk, hogy meg kell éreztetnünk gyermekeinkkel, hogy az engedelmesség nem csupán a szülői akaratnak, hanem sokkal inkább az Isten akaratának való engedelmséget jelenti, melyet velük együtt mi is gyakorolunk.

A Biblia azonban a nőknek a családoknál nagyobb közösségekben betöltött szerepeiről is szól. Az ószövetségi Eszter például egész népét szolgálta, segítette az általa felvállalt szereppel. Az Újszövetségben pedig több helyen is arról olvashatunk, hogy Jézus beveszi a nőket a szolgálatba: Tábita, Lídia, Mária és Mártha történetei mind az asszonyok közösségteremtő szolgálatáról adnak példát.

Ezek a bibliai szerepleírások segíthetnek nekünk megtalálni saját szerepeinket a családjukban, a gyülekezetünkben, a munkahelyünkön, más emberek életében és a mindennapjainkban. Vagyis megérthetjük belőlük, mi is Isten terve velünk.

Az előadás, melynek gondolatait a Nagytiszteletű

Asszony sok-sok hétköznapi, olykor személyes példával is szemléltette, mindannyiunkat elgondolkodtatott, szembesített önmagunkkal, hibáinkkal és betöltésre váró szerepeinkkel egyaránt. Gondolatainkat ezután kisebb csoportokban osztottuk meg egymással. Így egészültek ki a bibliai szerepleírások a testvérek élettapasztalataival, önvizsgálatának tanulságaival. Majd egyenként felolvastuk a Példabeszédek 31. részének szétosztott

Igeszakaszait, melyek mindegyike a „derék asszony” valamilyen ismérvét fogalmazza meg. Végül imaközösségben kértük Isten segítségét abban, hogy meg tudjunk felelni azoknak a női szerepeknek, melyeket Ő jelölt ki számunkra.

A nap csendességét csak az ebéidő törte meg, ekkor valóban minden asztal felől a könnyed női csevegés hallatszott. De az ebéd utáni összefoglaló alkalom ismét az egymásra figyelés csendjében telt el.

Tehát mégsem paradoxon a női csendes nap! S alighanem férfi testvéreink öröme is szolgál majd, ha mindannyian magunkévá tesszük Isten útmutatásait ahhoz, hogy „derék asszonyok” legyünk: „Az ő száját bölcsen nyitja meg, és kedves tanítás van a nyelvén.” (Péld. 31,26.)

Így legyen!

Szadainé Somogyi Erika

Sajátos könyvajánlás

A közelmúltban egyik kedves ismerősöm egy könyvet adott a kezembe, arra kérve, olvassam el, csak azután beszéljünk róla. A mű szerzője: **Molnár Róbert**, a címe: **Egy politikus, akit rabul ejtett Isten**. Kicsit fenntartással fogadtam, hiszen a cím a politikusokra nem nagyon jellemző, ráadásul az írója sem volt számomra ismerős, pedig 1998 – 2002 között országgyűlési képviselő, valamint három évig jegyzője volt az Országgyűlésnek. Viszont a hölgy tekintete és kedves mosolya meggyőzött arról, hogy el kell olvasnom. Ezzel az ajánlással szeretném megköszönni azt az élményt, amit szerzett, és megosztani minden kedves olvasóval, aki érdeklődésével megtisztel.

Miért olyan érdekes, megragadó ez a mű? Azért, mert benne van az egész mai Magyarország nyomorúsága: a személyes tragédiák, egyéni megpróbáltatások, örömök – bánatok, születések – halálok, az élet nagy és apró eseményei, azaz a könyv rólunk szól, mindnyájunkról, minden korosztályról, foglalkozástól, vagyoni helyzetétől függetlenül,

felekezeti hovatartozás nélkül. Ha elgondolkodunk az egyes történeteken, akkor rájövünk, hogy mi is voltunk vagy lehetünk olyan helyzetben, mint a könyv szereplői. Ha csak ezekről szólna, akkor mondhatnánk: magánügy, kit érdekel mások nyúge? De nem, mert megadja a megoldást is arra, hogyan szabadulhatunk meg lelki nyomorúságainktól, amelyek kihatnak testi épülésünkre is. A válasz rövid: **Térjete meg és imádkozzatok!** Egyszerűen hangzik, de aki próbálta már, az tudja, hogy ez harcok árán megy, hiszen a gonoszság jól belegyökerezett életünkbe, de aki ezt megtapasztalta, az azt is tudja, hogy a mélységekben Jézus Krisztusban felragyog a remény, ha Őt feltétel nélküli hit által elfogadjuk személyes megváltónknak. Az író is sok emberpróbáló válságon ment keresztül, de vallja, hogy ő „Isten kezében eszköz volt arra, hogy kőszívét megtörje.” Szerinte: „Isten azért adta a politikát, hogy a bűnbeesett világban a rendteremtést szolgálja.”

Aki a leírtak után kíváncsi Molnár Róbert bizonyágtételére, annak egy apró figyelmeztetés: olyankor fogjanak a könyv olvasásához, amikor ráérnek, mert nem lehet lenni. Stílusa könnyed, olvasmányos, lendületes, ebből fakadóan az egyik történet után már alig várjuk a következőt. A könyv végén pedig sajnáljuk, hogy csak ennyi volt, de

nem! Pünkösdre megjelenik a folytatása Ébredj Magyarország címmel, amely sokat elárul a tartalmából. A könyv megvásárolható a keresztyén könyvesboltokban, és természetesen a mi iratterjesztésünkönél is kapható.

Gyöngyösi Rózsa

Az énekkar közös szolgálat

A dunaharaszti református gyülekezetnek már a korábbi években is volt énekara, majd egy hosszabb kihagyás után 2010. október 1-jén újra megalakult a jelenlegi karnagy, Fazekas Mihályné irányítása mellett.

Az együttes kb. 15 főből áll, de új jelentkezőket mindig szívesen fogadunk. A zenei előképzettség nem feltétel, de előny a kórustagság elnyeréséhez. Ami viszont fontos, az az áldozatvállalás a próbákra való eljáráshoz, az elkötelezettség, az elhivatottság a szolgálatokhoz.

Énekari tagjaink közül többen rendelkeznek valamilyen zenei előképzettséggel, így ok is kiveszik részüket a szólam-betanításokban, hangszerkíséretben és alkalmanként a dirigálásban is.

Az énekkar elsődleges céljának tekinti a gyülekezet életének gazdagítását, segítségét, színesebbé tételét. Ennek érdekében, nagy ünnepeink alkalmával, valamint úrvacsorás Istentiszteleteken szolgálnak, de jó kapcsolatot ápolnak a társ-felekezetek énekaraival is. A közös szolgálatok - akár az ökumenikus imahéten, a reformációi Istentiszteleten, a taksonyi Templomok éjszakáján - összekovácsolják a kórust, összehozzák, és közös élményekhez juttatják a hasonló szolgálatot végzőket.

A nyári gyülekezeti táborban folytatódik a munka. Ilyenkor könnyedebb hangvétellű, egyéb stílusokból származó énekfeldolgozásokkal is foglalkozunk.

Május 13-án, a hagyományos Cantate vasárnap keretében fogunk fellépni Szigetszentmiklóson, felvértve egy kis tapasztalattal, hisz egy hasonló alkalmon az elmúlt évben már szolgáltunk Monoron.

Szeretnénk minél több szép, új kórusművet megismerni, megtanulni, szélesebb repertoárra szert tenni, nyitni más gyülekezetek, ill. azok énekaraival felé, új ismeretségekre, kapcsolatokra szert tenni. Azonban mindig szem előtt tartjuk és elsődlegesnek tekinjük saját egyházi közösségük szolgálatát.

Fazekas Mihályné

Hogyan legyünk gyülekezetünk építő tagjai, avagy az Egyháztagságról, gyakorlatiasan:

- Vegyünk részt a gyülekezeti alkalmakon. (vasárnapi istentisztelet, bibliaóra, stb.)
- Neveljük gyermekeinket a református keresztyén hitben. (gyermek istentiszteletek, hittan órák, stb.)
- Erősödjünk meg hitünkben a rendszeres úrvacsora vétellel.
- Erőnk és tehetségünk szerint vegyük ki részünket a gyülekezeti munkákból. (szeretetszolgálat, építési munkák, stb.)
- Járuljunk hozzá Egyházunk anyagi fenntartásához, gyarapodásához. (egyházfenntartói járulék, perselypénz, adomány)

A fentieket együttesen tartjuk az egyháztagság ismérvének.

Az egyházfenntartói járulék (éves) mértékéről:

Aktív kereső korú tag:	5.000,-Ft
Aktív kereső korú család:	8.000,-Ft
Nyugdíjas tag:	3.000,-Ft
Nyugdíjas házaspár:	5.000,-Ft

A fenti összegek a presbitériumunk által felállított minimum értékek. Felsőbb egyházi vezetésünk a jövedelmünk 1%-nak befizetését ajánlja és szorgalmazza.

Éljük meg hitünket, és töltsük be küldetésünket a gyülekezet közösségében! Legyünk hűséges és áldozatkész tagjai Egyházunknak!

Tóth Károly gazdasági gondnok

Istentiszteleteink áprilisban

1. 8.00 Virágvasárnapi istentisztelet – Református templom
- 10.00 Virágvasárnapi istentisztelet hittanos gyerekek műsorával – Műv. Ház
5. 18.00 Bűnbánati istentisztelet – Református templom
6. 10.00 Nagypénteki úrvacsorás istentisztelet – Református templom
7. 18.00 Nagyszombati passiójáték – Református templom
8. 7.00 Temetői áhitat – Helyi temető
- 8.00 Húsvéti úrvacsorás istentisztelet – Református templom
- 10.00 Húsvéti úrvacsorás istentisztelet – református templom
9. 10.00 Húsvéti úrvacsorás istentisztelet – Református templom
29. 8.00 Istentisztelet – Református templom
- 10.00 Családi istentisztelet – Református templom
- 27-29. Házaspárok hétvégéje – Mátraházi Református Lelkészüdülő

Többgenerációs Gyülekezeti Tábor Berekfürdőn

2012-ben immár ötödik alkalommal szervezzük meg többgenerációs nyári táborunkat. Az első három esztendőben Jászárokszállás adott otthont a rendezvényünknek, de a növekvő érdeklődésre való tekintettel a tavalyi évben már nagyobb befogadóképességű helyszínt kellett keresnünk. Nem kellett sokáig keresgélni, mert az egyházi berkekben nagy ismertségnek és népszerűségnek örvendő Berekfürdői Megbékélés Háza Református Konferencia Központ kézenfekvő megoldásnak tűnt.

A tavaly ott eltöltött 5 nap minden várakozásunkat felülmúlta. A szobák többségükben szállodai színvonalúak, és a közösségi helyiségek, termek is 21. századi színvonalon biztosították gyülekezetünk számára a tartalmas időtöltést és lelki feltöltődést. Az épületek csodálatos gondozott parkban helyezkednek el, ahol a sportolni vágyóknak röplabdapálya és focipálya áll rendelkezésére. A strandolásról sem kellett lemondanunk, mivel a konferencia központ mellett található a strandfürdő, melybe kedvezményes belépőket biztosítottak vendéglátóink. Ezek után nem volt kérdés, hogy idén is Berekfürdő adja a helyszínt a nyár legfontosabb és legtöbb embert megmozgató gyülekezeti rendezvényének.

Jelentkezni Vörös Péternél vagy Tóth Károlynál lehet az Istentiszteletek előtt vagy után személyenként 3000 Ft előleg befizetésével.

Kérés olvasóinkhoz

Kérjük, hogy amennyiben Testvérünknek 2012-ben lesz adófizetési kötelezettsége, az adóbevallással együtt kitöltendő rendelkező nyilatkozaton – az egyházak számára felajánlható 1% sorába – írja be:

MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ

A kedvezményezett technikai száma: 0066

A társadalmi szervezetek számára felajánlható 1% vonatkozásában az alábbi szervezetek valamelyikét ajánljuk:

Bethesda Kórház Alapítvány	18042539-1-42
Agapé Alapítvány	18674145-1-13
Református Dunamenti Kistérségi Diakónia	18673539-1-13
<i>(daganatos betegeket segítő szolgálat)</i>	
Bárka Alapítvány	19664383-2-13
Magyar Református Presbiteri Szövetség	19675039-1-43
Református Fiatalok Szövetsége	19018184-1-42

Papír alapú bevallás esetén a borítékot ne felejtse el leragasztani és a leragasztásnál aláírni. Egyházunk és gyülekezetünk nevében ezen adományát is nagyon szépen köszönjük.

Reménység
Fesztivál

Franklin Graham-mel

Papp László Budapest Sportaréna
2012. június 1–3.

Koncertek külföldi és hazai előadókkal, együttesekkel, 1000 fős kórusral

Programok a gyermekeknek, fiataloknak és minden korosztálynak

Időpont:

2012. július 02 – 06.
(hétfőtől péntekig)

Részvételi díjak:

Felnőtt:	24 800 Ft
18 év fölötti diák:	19 200 Ft
14 – 18 év közötti diák:	7 600 Ft
2 – 14 éves kor között:	14 000 Ft

A díjak tartalmazzák a szállás, teljes ellátás költségeit és az idegenforgalmi adót.

Jubiláló házaspárok 2012.

Az Egyházközség Elnöksége

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21.
Taksonyi Református Imaház - Virág utca 6.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 24 490-389)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész – Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Szerzők: Faragó Csaba lelkész, Fazekas Mihályné, Gyöngyösi Rózsa, Stefán Attila lelkész, Szadainé Somogyi Erika, Tóth Károly, Váci Gábor, Vörös Péter –
Tördelés, grafika: Csáky István; e-mail: ujsag@dunaharasztireformatus.hu